

ОВЕРЧУК Олександр Анатолійович (30. 05. 1960, Львів) — художник театру, скульптор. Син [А. Оверчука](#). Заслужений діяч культури Польщі (2009). Член НСТДУ (1990). Закінчив Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва (1988; викл. Е. Мисько, Л. Лесюк, М. Курилич, М. Яців, М. Вендзилович). Його творчість у 1975–98 пов’язана з діяльністю Польського народного театру у Львові. Від 1988 співпрацює з театрами західної частини України, від 2008 — Польщі та Чехії. Від 2002 — учасник польсько-українських театральних проєктів, зокрема 2003 був одним із засновників проєкту Львівського міжобласного відділення НСТДУ та Федерації польських організацій в Україні — експериментальної сцени-студії «Галиціана» (Львів). У власній театральній практиці ініціював формат «театру сценографа», у якому синтезував досвід театрів Т. Кантора, Й. Шайни (Польща) з доробком вітчизняних сценографів, серед яких — школа Д. Лідера (Київ), Д. Боровського (Київ; Москва), Є. Лисика, В. Бортякова. Від 2016 — художник-постановник Національного українського драматичного театру ім. М. Заньковецької (усі — Львів). Монумент-скульптурна та проєктна діяльність зосереджена в римо-католицькому сакральному просторі храмів Галичини (1983–2006) і РФ (2003–14).

Основні твори

костел св. Матвія в с. Крукеничі, нині Яворів. р-ну Львів. обл. (1994); погруддя єпископа Р. Керницького в митропол. базиліці Успіння Пресвятої Діви Марії у Львові (2000, співавт.), гол. вітвар (2003–06) та Хресна дорога (стояння; 2010–14) для костелу Останньої Вечері в м. Ростов-на-Дону (РФ), пам’ятник Г. Козьминському в каплиці сестер гонораток в м. Мостиська Львів. обл.

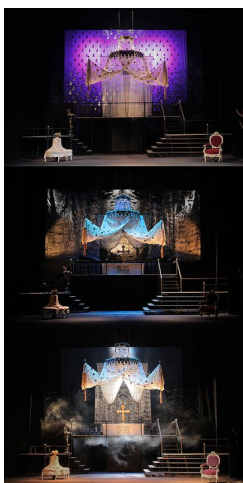
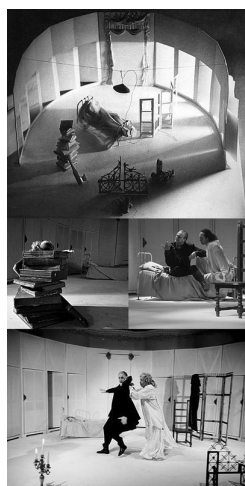
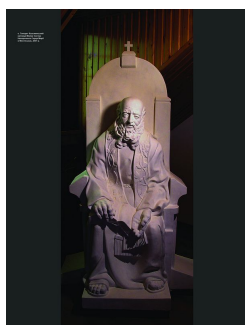
Фотоілюстрації

(2007); сценографії вистав – «Забави для Фауста» за мотивами роману «Злочин і кара» Ф. Достоєвського (1994, реж. В. Кучинський, костюми О. Баклан, Львів. театр ім. Леся Курбаса; на Міжнар. театр. фестивалі «Золотий Лев» у Львові 1994 сценографія визнана найкращою), «Гамлет» В. Шекспіра (2012, реж. М. Мокровецький, Театр ім. Є. Шанявського в м. Плоцьк, Польща), «Селемські відьми» А. Міллера (2015, реж. К. Сушка, Цешин. театр у м. Чеський Цешин, Чехія), «Марія Заньковецька» І. Рябокляча (2017, реж. Ф. Стригун), «Перед заходом сонця» Г. Гауптмана (реж. А. Бабенко), «Мазепа» Ю. Словацького (реж. Ф. Стригун; обидві – 2018), «Каліка з острова Інішмаан» М. МакДонаха (2020, реж. О. Огородник; усі – Нац. укр. драм. театр ім. М. Заньковецької); постановка й сценографія вистави «Фарс кохання» за творами «Свічка згасла» О. Фредро та «Про шкідливість тютюну» А. Чехова (1997); інсценізації, постановки, сценографії вистав – «Площа Святої Трійці» за творами «Цинамонові крамниці», «Санаторій під клепсидрою» Б. Шульца (2000, обидві – сцена-студія «Галиціана») та «Палата № 7» за творами «Записки божевільного» М. Гоголя та «Палата № 6» А. Чехова (2014, Цешин. театр).

Рекомендована література

1. Веселка С. Шляхетна акція Олександра Оверчука, художника й актора // Високий замок. 2001, 11 лип.;
2. Гартен М. Літургія сцени-студії «Галиціани» // Поступ. 2001, 21–22 лип.;
3. Гапій М. «Площа Святої Трійці»: Рец. на виставу НАУД театру ім. М. Заньковецької // Просценіум. 2019. № 3 (55).

С. М. Максименко

Бібліографічний опис:

Оверчук Олександр Анатолійович / С. М. Максименко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-75136>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).